

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 19. júna 2019*

„Odvolanie – Žaloba o neplatnosť – Podanie žaloby faxom – Podanie originálu žaloby do kancelárie Všeobecného súdu po uplynutí lehoty – Zdržanie pri poštovom doručovaní – Inštitút „náhody alebo vyššej moci““

Vo veci C-660/17 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 24. novembra 2017,

RE, so sídlom v Gdyni (Poľsko), v zastúpení: K. Komar-Komarowski, radca právny,

odvolateľ,

ďalší účastník konania:

Európska komisia, v zastúpení: J. Szczodrowski, G. Meessen a I. Rogalski, splnomocnení zástupcovia,
žalovaná v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory J.-C. Bonichot, sudcovia C. Toader, A. Rosas (spravodajca), L. Bay Larsen a M. Safjan,

generálny advokát: N. Wahl,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 24. januára 2019,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: poľština.

Rozsudok

- 1 Vo svojom odvolaní RF navrhuje zrušenie uznesenia Všeobecného súdu Európskej únie z 13. septembra 2017, RF/Komisia (T-880/16, neuvverejnené, ďalej len „napadnuté uznesenie“, EU:T:2017:647), ktorým tento súd zamietol jeho žalobu, ktorej premetom je zrušenie rozhodnutia Komisie C(2016) 5925 final z 15. septembra 2016, ktorým bola zamietnutá sťažnosť vo veci COMP AT.40251 – Železničná preprava, zasielanie tovaru (ďalej len „sporné rozhodnutie“), ako neprípustnú.

Právny rámec

Štatút Súdneho dvora Európskej únie

- 2 Článok 45 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, zaradený pod hlavu III tohto štatútu s názvom „Konanie pred Súdny dvorom“, stanovuje:

„Rokovací poriadok stanoví osobitné lehoty zohľadňujúce vzdialenosti.

Uplynutie lehoty nebude na ujmu práva, ak dotknutá strana preukáže existenciu náhody alebo vyššej moci.“

- 3 Článok 53 prvý a druhý odsek uvedeného Štatútu, zaradený pod hlavu IV tohto Štatútu týkajúcu sa Všeobecného súdu, stanovuje:

„Konanie pred Všeobecným súdom sa spravuje hlavou III.

Ďalšie podrobnejšie ustanovenia sa v prípade potreby ustanovia v jeho rokovacom poriadku. ...“

Rokovací poriadok Všeobecného súdu

- 4 Hlava III s názvom „Žaloby“ Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu zo 4. marca 2015 (Ú. v. EÚ L 105, 2015, s. 1), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2015, obsahuje prvú kapitolu s názvom „Žaloby“. Táto kapitola je rozdelená do piatich oddielov, z ktorých štvrtý oddiel sa týka lehôt, pričom zahŕňa články 58 až 62 tohto rokovacieho poriadku.

- 5 Článok 58 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, ktorý sa týka počítania lehôt, stanovuje:

„1. Procesné lehoty uvedené v Zmluvách, štatúte a tomto poriadku sa počítajú takto:

...

b) lehota vyjadrená v... mesiacoch... sa končí uplynutím dňa, ktorý má v poslednom... mesiaci... rovnaké pomenovanie alebo číslo ako deň, keď nastala udalosť alebo keď bol urobený úkon určujúci počiatok plynutia lehoty. Ak pri lehote vyjadrenej v mesiacoch... v poslednom mesiaci takýto deň chýba, lehota sa končí uplynutím posledného dňa tohto mesiaca;

...“

- 6 Článok 60 tohto rokovacieho poriadku, nazvaný „Lehota zohľadňujúca vzdialenosť“, stanovuje:

„K procesným lehotám sa pripočíta desaťdňová lehota zohľadňujúca vzdialenosť.“

- 7 Článok 73 uvedeného rokovacieho poriadku, nazvaný „Predloženie podania do kancelárie Všeobecného súdu v papierovej verzii“, vo svojom odseku 3 stanovoval:

„Odchylné od ustanovení článku 72 ods. 2 druhej vety sa na účely zachovania procesných lehôt za deň doručenia podania považujú deň a hodina, keď bola úplná kópia podpísaného originálu podania... doručená kancelárii Všeobecného súdu faxom, za predpokladu, že podpísaný originál podania... sa predloží kancelárii Všeobecného súdu najneskoršie do desiatich dní po tomto doručení. Na túto desaťdňovú lehotu sa článok 60 nepoužije.“

- 8 Tento článok 73 bol zrušený pri zmene Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 11. júla 2018 (Ú. v. EÚ L 240, 2018, s. 68), ktorým sa zaviedlo povinné používanie informačnej aplikácie „e-Curia“ pri predkladaní podaní.
- 9 Podľa článku 126 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, ak je žaloba zjavne neprípustná, Všeobecný súd môže kedykoľvek rozhodnúť odôvodneným uznesením bez ďalšieho konania.

Praktické vykonávacie ustanovenia Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu

- 10 Body 79 až 81 praktických vykonávacích ustanovení Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu (Ú. v. EÚ L 152, 2015, s. 1) zaradené pod časť III.A.2 týkajúcu sa podania procesných písomností a ich príloh faxom stanovujú:

„79. Na deň podania procesnej písomnosti faxom sa na účely zachovania lehoty prihliadne iba za predpokladu, že sa originál obsahujúci vlastnoručný podpis zástupcu, ktorý bol zaslaný faxom, predloží do kancelárie najneskôr do desiatich dní po tejto skutočnosti, ako to stanovuje článok 73 ods. 3 rokovacieho poriadku.

80. Originál obsahujúci vlastnoručný podpis zástupcu musí byť ihneď po jeho podaní faxom bez meškania odoslaný a nemožno ho ani v minimálnej miere meniť alebo upravovať.

81. Ak existuje rozdiel medzi originálom obsahujúcim vlastnoručný podpis zástupcu a kópiou predtým podanou do kancelárie faxom, zohľadní sa iba dátum doručenia tohto podpísaného originálu.“

Okolnosti predchádzajúce sporu a napadnuté uznesenie

- 11 Keďže žaloba RF bola žalobou o neplatnosť, mala byť v súlade s článkom 263 šiestym odsekom ZFEÚ podaná v lehote dvoch mesiacov od zverejnenia rozhodnutia, proti ktorému bola podaná žaloba, alebo od oznámenia tohto rozhodnutia, alebo odo dňa, keď sa o nej RF dozvedel.
- 12 V prejednávanej veci bolo sporné rozhodnutie oznámené RF 19. septembra 2016. Dvojmesačná lehota na podanie žaloby spolu s desaťdňovou lehotou zohľadňujúcou vzdialenosť stanovenou v článku 60 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu teda uplynula 29. novembra 2016 o polnoci.
- 13 Dňa 18. novembra 2016 RF doručil faxom do kancelárie Všeobecného súdu žalobu o neplatnosť. Podpísaný originál tejto žaloby bol však doručený do kancelárie Všeobecného súdu 5. decembra 2016, teda po uplynutí desaťdňovej lehoty od prijatia faxu stanovenej v článku 73 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.
- 14 Listami z 20. decembra 2016, 7. marca 2017 a 19. júna 2017 tajomník Všeobecného súdu požiadal odvolateľa o informácie týkajúce sa dátumu, kedy mu bolo oznámené sporné rozhodnutie, a o vysvetlenia týkajúce sa podania žaloby po uplynutí lehoty.

- 15 Listami z 28. decembra 2016, 28. apríla 2017 a 27. júna 2017 odvolateľ poskytol požadované vysvetlenia.
- 16 RF konkrétne vo svojom liste z 28. decembra 2016 tvrdil, že papierová verzia žaloby bola odoslaná v rovnaký deň, ako bola zaslaná Všeobecnému súdu faxom, a preto čo najskôr, pokiaľ ide o tento posledný uvedený dátum. Podľa odvolateľa bolo rozumné predpokladať, že papierová verzia žaloby bude doručená Všeobecnému súdu pred uplynutím desaťdňovej lehoty. Skutočnosť, že Všeobecnému súdu bola doručená až 5. decembra 2016, treba považovať za mimoriadne omeškanie patriace pod článok 45 ods. 2 v spojení s článkom 53 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora Európskeho súdu. To potvrdzuje skutočnosť, že desaťdňová lehota sa taktiež považovala za primeranú tak v Rokovacom poriadku Všeobecného súdu, ako aj v praktických vykonávacích ustanoveniach tohto rokovacieho poriadku (bod 80). RF dospel k záveru, že na žalobu sa malo prihliadať ako na podanú v lehote.
- 17 RF vo svojom liste z 27. júna 2017 priložil dokumenty preukazujúce, že zásielka obsahujúca podpísaný originál žaloby bola podaná na Poczta Polska, hlavný poštový doručovateľ v Poľsku, 18. novembra 2016. Táto skutočnosť potvrdzuje, že RF preukázal na účely podania papierovej verzie žaloby v desaťdňovej lehote od jej zaslania faxom požadovanú náležitú starostlivosť. Skutočnosť, že zásielka sa 2. decembra 2016 ešte nachádzala v Poľsku a bola doručená do kancelárie Všeobecného súdu až 5. decembra 2016, t. j. 17 dní po odoslaní faxu, mu nemožno vytýkať.
- 18 V tomto liste RF taktiež zdôraznil, že odoslanie papierovej verzie žaloby bolo zverené spoločnosti Poczta Polska z dôvodu záruk poskytnutých týmto verejným subjektom. RF okrem toho uviedol, že od okamihu podania zásielky obsahujúcej žalobu, nemal vôbec kontrolu nad touto zásielkou.
- 19 Všeobecný súd po tom, čo pripomenul v bode 15 napadnutého uznesenia kogentný charakter lehôt uvedených v článku 263 ZFEÚ, uviedol v bode 16 uvedeného uznesenia, že sa môže odchyliť od týchto lehôt len za výnimočných okolností náhody alebo vyššej moci.
- 20 Všeobecný súd v bodoch 17 a 18 napadnutého uznesenia pripomenul, že podľa judikatúry Súdneho dvora inštitúty „vyššej moci“ alebo „náhody“ v sebe zahŕňajú objektívnu stránku týkajúcu sa neobvyklých okolností nezávislých na vôli odvolateľa a subjektívnu stránku vzťahujúcu sa na povinnosť odvolateľa zabezpečiť sa proti dôsledkom neobvyklej udalosti tým, že prijme vhodné opatrenia bez toho, aby podstúpil neprimerané obete. Odvolateľ musí predovšetkým dávať veľký pozor na priebeh začatého konania a obzvlášť preukázať starostlivosť na účely dodržania stanovených lehôt. Inštitúty „vyššia moc“ a „náhoda“ sa tak neuplatnia na situáciu, v ktorej by osoba konajúca s primeranou opatrnosťou bola objektívne schopná predísť márnemu uplynutiu lehoty na podanie odvolania.
- 21 Všeobecný súd v bode 19 uvedeného uznesenia zdôraznil, že na to, aby mohla byť udalosť kvalifikovaná ako „náhoda“ alebo „vyššia moc“ musí mať neodvratiteľnú povahu, takže sa táto udalosť stane rozhodujúcim dôvodom uplynutia lehoty.
- 22 Všeobecný súd sa v bode 20 napadnutého uznesenia domnieval, že skutočnosť, že článok 73 ods. 3 jeho rokovacieho poriadku stanovuje desaťdňovú lehodu, neznamená, že poštové doručovanie obsahujúce podpísaný originál žaloby v lehote presahujúcej desať dní predstavuje náhodu alebo vyššiu moc. V bode 21 tohto uznesenia zdôraznil, že pomalosť poštového doručovania nemôže sama osebe predstavovať náhodu alebo vyššiu moc, proti ktorej sa odvolateľ mohol brániť, ak tu neexistujú ďalšie osobitné okolnosti, akými sú administratívne zlyhanie, prírodná katastrofa alebo štrajk.
- 23 V bode 26 napadnutého uznesenia Všeobecný súd konštatoval, že odvolateľ sa v odpovedi na žiadosť o informácie od Všeobecného súdu obmedzil na uvedenie toho, že jednoducho odoslal zásielku obsahujúcu podpísaný originál žaloby doporučeným listom s doručenkou a jednoducho, že vzhľadom na svoje poznatky sa domnieval, že dokument mal byť za bežných okolností doručený do kancelárie Všeobecného súdu pred uplynutím lehoty desiatich dní. Všeobecný súd sa domnieval, že hoci mu prináležalo starostlivo dbať o proces doručovania pošty, odvolateľ nepredložil nijaký dôkaz v tejto súvislosti.

- 24 Všeobecný súd navyše v bode 27 uvedeného uznesenia uviedol, že RF sa neodvolal na nijakú inú konkrétnu okolnosť, ako je administratívne zlyhanie, prírodná katastrofa alebo štrajk.
- 25 Všeobecný súd teda v bode 28 napadnutého uznesenia konštatoval, že odvolateľ nepredložil dôkaz, ktorý mu prináležal, že dĺžka poštového doručovania bola rozhodujúcou skutočnosťou vedúcou k uplynutiu lehoty v tom zmysle, že išlo o udalosť neodvratiteľnej povahy, proti ktorej sa odvolateľ nemohol chrániť.
- 26 Všeobecný súd dospel v bode 29 tohto uznesenia k záveru, že RF nepreukázal v prejednávanej veci existenciu náhody alebo vyššej moci a v dôsledku toho zamietol žalobu o neplatnosť ako zjavne neprípustnú.

Návrhy účastníkov konania pred Súdnym dvorom

- 27 RF navrhuje, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnuté uznesenie a vrátil vec späť Všeobecnému súdu na to, aby preskúmal vec a vydal rozsudok vo veci samej, ktorý môže byť predmetom odvolania,
  - ak Súdny dvor dospeje k záveru, že sú splnené podmienky pre vydanie konečného rozhodnutia v tejto veci, zrušil napadnuté uznesenie a vydal rozhodnutie, ktorým v plnej miere zohľadní návrhy predložené v prvostupňovom konaní,
  - uložil Európskej komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- 28 RF navyše žiada pripustenie niektorých dokumentov ako nových dôkazov.
- 29 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:
- zamietol odvolanie,
  - uložil RF povinnosť nahradiť trovy konania.

O žiadosti o pripustenie nových dôkazov

- 30 Žiadosť o pripustenie nových dôkazov treba zamietnuť. V súlade s článkom 256 ods. 1 druhým pododsekom ZFEÚ a článkom 58 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora Európskej únie sa totiž odvolanie obmedzuje na právne otázky s výnimkou akéhokoľvek posúdenia skutkového stavu, takže nové dôkazy sú neprípustné v štádiu odvolania [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 14. septembra 1995, Henrichs/Komisia, C-396/93 P, EU:C:1995:280, bod 14, ako aj uznesenie predsedu Súdneho dvora z 25. januára 2008, Provincia di Ascoli Piceno a Comune di Monte Urano/Apache Footwear a i., C-464/07 P(I), neuvyverejnené, EU:C:2008:49, bod 12].

O odvolaní

- 31 RF uvádza na podporu svojho odvolania štyri odvolacie dôvody.

O prvom a druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 32 Vo svojom prvom odvolacom dôvode založenom na porušení článkov 45 a 53 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie RF vytýka Všeobecnému súdu, že v bodoch 17 až 22 napadnutého uznesenia nesprávne asimiloval inštitút „vyššej moci“ s inštitútom „náhody“. RF odkazom na bod 22 uznesenia z 30. septembra 2014, Faktor B. i W. Gęsina/Komisija (C-138/14 P, neuvěřený, EU:C:2014:2256), pripomína, že desaťdňová lehota zohľadňujúca vzdialenosť, stanovená v Rokovacom poriadku Všeobecného súdu, zodpovedá lehote, v ktorej by akákoľvek zásielka z ktorejkoľvek časti Únie mala byť doručená do kancelárie Všeobecného súdu bez toho, aby bolo možné vylúčiť, že sa táto lehota prekročí. RF na základe uvedeného dospel k záveru, že prekročenie tejto lehoty z dôvodov pripočítateľných poštovému doručovateľovi patrí nepochybne pod náhodu, to znamená k nepredvídateľným okolnostiam.
- 33 Toto tvrdenie podporuje bod 80 praktických vykonávacích ustanovení Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, podľa ktorého originál obsahujúci vlastnoručný podpis zástupcu musí byť ihneď po jeho podaní faxom bez meškania odoslaný.
- 34 RF napokon tvrdí, že výklad inštitútu „náhoda“ poskytnutý Všeobecným súdom v napadnutom uznesení predstavuje diskrimináciu, keďže účastník konania s bydliskom v Poľsku nemôže uplatniť právnu úpravu, ktorá umožňuje účastníkom konania, ktorých bydlisko je geograficky vzdialené od sídla Všeobecného súdu, odoslať žalobu faxom. Týmto účastníkom konania je odoslanie žaloby faxom zbytočné, ak im hrozí, že podpísaný originál bude doručený Všeobecnému súdu len po uplynutí lehoty desiatich dní. Nemožno pritom od nich požadovať, aby podali svoju žalobu do kancelárie Všeobecného súdu osobne.
- 35 Vo svojom druhom odvolacom dôvode sa RF domnieva, že Všeobecný súd porušil článok 126 svojho rokovacieho poriadku tým, že sa domnieval, že žaloba bola zjavne neprípustná.
- 36 Komisia spochybňuje dôvodnosť týchto odvolacích dôvodov.

Posúdenie Súdny dvorom

- 37 Treba konštatovať, že podľa ustálenej judikatúry týkajúcej sa dodržania lehôt na podanie žaloby, inštitúty „náhoda“ a „vyššia moc“ obsahujú tie isté skutočnosti a majú tie isté právne následky. Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 17 napadnutého uznesenia pripomenul, že tieto inštitúty v sebe zahŕňajú objektívnu stránku týkajúcu sa neobvyklých okolností nezávislých na vôli odvolateľa a subjektívnu stránku vzťahujúcu sa na povinnosť odvolateľa zabezpečiť sa proti dôsledkom neobvyklej udalosti tým, že prijme vhodné opatrenia bez toho, aby podstúpil neprimerané obete (rozsudok z 15. decembra 1994, Bayer/Komisija, C-195/91 P, EU:C:1994:412, bod 32; uznesenia z 8. novembra 2007, Belgicko/Komisija, C-242/07 P, EU:C:2007:672, bod 17, a z 30. septembra 2014, Faktor B. i W. Gęsina/Komisija, C-138/14 P, neuvěřený, EU:C:2014:2256, bod 19).
- 38 Súdny dvor zdôraznil, že žalobca musí dávať veľký pozor na priebeh začatého konania a obzvlášť preukázať starostlivosť na účely dodržania stanovených lehôt (rozsudok z 15. decembra 1994, Bayer/Komisija, C-195/91 P, EU:C:1994:412, bod 32; uznesenia z 8. novembra 2007, Belgicko/Komisija, C-242/07 P, EU:T:2007:672, bod 17, a z 30. septembra 2014, Faktor B. i W. Gęsina/Komisija, C-138/14 P, neuvěřený, EU:T:2014:2256, bod 19) a že inštitúty „náhoda“ a „vyššia moc“ sa neuplatnia na situáciu, v ktorej by osoba konajúca s primeranou opatrnosťou bola objektívne schopná

zabrániť uplynutiu lehoty stanovenej pre začatie konania (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. júla 1984, Ferriera Valsabbia/Komisia, 209/83, EU:C:1984:274, bod 22, a uznesenie z 30. septembra 2014, Faktor B. i W. Gęsina/Komisia, C-138/14 P, neuvverejnené, EU:C:2014:2256, bod 20).

- 39 V prejednávanej veci sa pritom odvolateľ obmedzuje na tvrdenie, že k prekročeniu desaťdňovej lehoty zohľadňujúcej vzdialenosť stanovenú v Rokovacom poriadku Všeobecného súdu došlo z dôvodov, ktoré možno pripísať poštovému doručovateľovi, bez toho aby preukázal, ako uviedol generálny advokát v bode 71 svojich návrhov, že prijal primerané opatrenia, aby sa bránil voči takejto situácii, keďže zaslanie podpísaného originálu okamžite po odoslaní kópie faxom bolo len jedným z opatrení, ktoré mali byť prijaté na tento účel.
- 40 Takýto záver potvrdzuje aj judikatúra Súdneho dvora, podľa ktorej skutočnosť, že Rokovací poriadok Všeobecného súdu stanovuje desaťdňovú lehotu na odoslanie originálu po odoslaní zásielky elektronickou komunikáciou, neznamená, že poštové doručovanie v lehote presahujúcej desať dní predstavuje náhodu alebo vyššiu moc. Rovnako ako lehota zohľadňujúca vzdialenosť stanovená v článku 60 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, desaťdňová lehota, ktorá je uvedená v článku 73 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu umožňovala zohľadniť dlhšie alebo kratšie vzdialenosti, ktoré sa majú prekonať, a rozdielnu rýchlosť poštových doručovateľov. Táto lehota tak nezodpovedá maximálnej garantovanej lehote na poštové doručovanie, ale lehote, v ktorej by akákoľvek zásielka, z ktorejkoľvek časti Únie mala byť doručená do kancelárie Všeobecného súdu bez toho, aby bolo možné vylúčiť, že táto lehota bude prekročená (pozri analogicky uznesenie z 30. septembra 2014, Faktor B. i W. Gęsina/Komisia, C-138/14 P, neuvverejnené, EU:C:2014:2256, bod 22).
- 41 Na rozdiel od tvrdenia odvolateľa, lehota na doručenie zásielky presahujúca desať dní nie je nepredvídateľnou udalosťou, ale predstavuje možnosť, ktorá môže nastať napriek informáciám poskytnutým poštovými doručovateľmi.
- 42 Pomalosť poštového doručovania tak nemôže sama osebe predstavovať náhodu alebo vyššiu moc, proti ktorej sa odvolateľ nemohol brániť, ak tu neexistujú ďalšie osobitné okolnosti (pozri v tomto zmysle uznesenie z 30. septembra 2014, Faktor B. i W. Gęsina/Komisia, C-138/14 P, neuvverejnené, EU:C:2014:2256, bod 23).
- 43 Z tých istých dôvodov nemožno z bodu 80 praktických vykonávacích ustanovení Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu vyvodiť, že ak bol originál obsahujúci podpis zástupcu ihneď po jeho podaní faxom bez meškania odoslaný, každé doručenie tohto dokumentu po uplynutí desaťdňovej lehoty treba považovať za náhodu alebo vyššiu moc. Tieto praktické ustanovenia, ktoré obsahujú vysvetlenia a odporúčania účastníkom konania s cieľom podporiť ich, aby dodržiavali lehoty, nemôžu byť v žiadnom prípade v rozpore s článkom 45 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ako ho vykladá judikatúra Súdneho dvora.
- 44 Pokiaľ ide o údajnú diskrimináciu vyplývajúcu z judikatúry týkajúcej sa inštitútu „náhody“, Súdny dvor už veľakrát rozhodol, že od uplatnenia právnej úpravy Únie týkajúcej sa procesných lehôt sa možno odchýliť, len pokiaľ ide o výnimočné prípady náhody alebo vyššej moci v súlade s druhým odsekom článku 45 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, keďže striktné uplatnenie týchto predpisov slúži požiadavkám právnej istoty a potrebe vyhnúť sa akejkoľvek diskriminácii alebo svojvoľnému zaobchádzaniu pri výkone spravodlivosti (uznesenie z 8. novembra 2007, Belgicko/Komisia, C-242/07 P, EU:C:2007:672, bod 16 a citovaná judikatúra).
- 45 Skutočnosť, že sa nepripúšťa, že pomalosť poštových služieb môže sama osebe predstavovať náhodu alebo vyššiu moc, je pravidlom, ktoré sa uplatňuje na všetky osoby podliehajúce súdnej právomoci nezávisle od miesta ich bydliska alebo miesta odoslania dotknutého dokumentu. Uplatnenie tohto pravidla umožňuje zabrániť akejkoľvek diskriminácii alebo svojvoľnému zaobchádzaniu vo vzťahu k osobám podliehajúcim súdnej právomoci, keďže ani jednu z týchto osôb nemožno zvýhodniť, keď uplatňuje a preukazuje nečakaný výskyt náhody alebo vyššej moci.

46 V dôsledku toho je potrebné prvé dva odvolacie dôvody zamietnuť.

O treťom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 47 RF vo svojom treťom odvolacom dôvode vytýka Všeobecnému súdu, že sa nesprávne domnieval, že nepreukázal existenciu náhody v zmysle článku 45 druhého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a v tejto súvislosti namieta konštatovania uvedené v bode 26 napadnutého uznesenia. RF tvrdí, že je ťažké predstaviť si, ktoré „dodatočné opatrenia“ mal prijať, aby zabránil omeškaniu pri doručení zásielky, keďže preskúmal pohyb zásielky v rámci služby „Sledovanie zásielky – Tracking“, aj keď od určitého okamihu stratil kontrolu nad zásielkou. RF sa domnieva, že názor Všeobecného súdu, podľa ktorého mohol ovplyvniť lehotu doručenia zásielky je zjavne nedôvodný.
- 48 Komisia sa domnieva, že tretí odvolací dôvod treba zamietnuť ako neprípustný v rozsahu, v akom odvolateľ bez toho, aby tvrdil skreslenie dôkazov predložených Všeobecnému súdu, spochybnil posúdenie týchto dôkazov týmto súdom.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 49 Treba konštatovať, že Všeobecný súd v bode 26 napadnutého uznesenia pripomenul, že sám odvolateľ uviedol, že odoslal zásielku obsahujúcu podpísaný originál žaloby doporučeným listom s doručenkou, ale nepreukázal, že prijal iné opatrenia. V bode 27 uvedeného uznesenia Všeobecný súd uviedol, že RF sa neodvolal na žiadnu inú konkrétnu okolnosť, ako je administratívne zlyhanie, prírodná katastrofa alebo štrajk. V bode 28 Všeobecný súd dospel k záveru, že odvolateľ nepredložil dôkaz, ktorý mu prináležal, že dĺžka poštového doručovania bola rozhodujúcou skutočnosťou vedúcou k uplynutiu lehoty v tom zmysle, že išlo o udalosť neodvratiteľnej povahy, voči ktorej sa odvolateľ nemohol brániť.
- 50 Tieto skutočnosti predstavujú pritom skutkové zistenia a posúdenia dôkazov, ktoré neprináleží skúmať Súdnemu dvoru, s výnimkou skreslenia, ktoré nie je v tejto veci uplatnené. Ako bolo pripomenuté v bode 30 tohto rozsudku, právomoc Súdneho dvora v rámci odvolania sa obmedzuje na právne otázky.
- 51 Vzhľadom na tieto skutkové závery sa Všeobecný súd nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 29 napadnutého uznesenia dospel k záveru, že odvolateľ v prejednávanej veci nepreukázal existenciu náhody alebo vyššej moci.
- 52 Za týchto okolností treba tretí odvolací dôvod zamietnuť.

O štvrtom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 53 Vo svojom štvrtom odvolacom dôvode sa RF domnieva, že výklad článku 45 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie poskytnutý Všeobecným súdom, podľa ktorého omeškanie poštového doručovateľa, ktoré viedlo k zmeškaniu lehoty zohľadňujúcej vzdialenosť, nepatrí pod inštitút „náhody“, predstavuje porušenie článku 1, článku 6 ods. 1 a článku 14 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950. RF tvrdí, že tento výklad vedie

k nerovnosti zaobchádzania podľa miesta bydliska a v dôsledku toho je diskriminačné. Podľa RF takéto obmedzenie predmetných základných práv nie je ani nevyhnutné, ani primerané vo vzťahu k sledovanému cieľu.

54 Komisia tvrdí, že štvrtý odvolací dôvod je neprípustný, keďže je príliš nejasný a v každom prípade nedôvodný.

Posúdenie Súdnym dvorom

55 Treba pripomenúť, že zásada účinnej súdnej ochrany predstavuje všeobecnú zásadu práva Únie, ktorá je v súčasnosti vyjadrená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, ktorý zodpovedá v práve Únie článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (rozsudok z 10. júla 2014, Telefónica a Telefónica de España/Komisia, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, bod 40, ako aj citovaná judikatúra).

56 Táto zásada, ktorá spočíva v zabezpečení spravodlivého procesu každému, nie je prekážkou tomu, aby bola stanovená lehota na podanie žaloby (uznesenie zo 16. novembra 2010, Internationale Fruchthimport Gesellschaft Weichert/Komisia, C-73/10 P, EU:C:2010:684, bod 48 a citovaná judikatúra).

57 Súdny dvor taktiež rozhodol, že právo na účinnú súdnu ochranu nie je nijako dotknuté striktným uplatňovaním právnej úpravy Únie týkajúcej sa procesných lehôt, ktorá podľa ustálenej judikatúry zodpovedá požiadavkám právnej istoty a potrebe vyhnúť sa akejkoľvek diskriminácii alebo svojvoľnému zaobchádzaniu pri výkone spravodlivosti (uznesenie zo 16. novembra 2010, Internationale Fruchthimport Gesellschaft Weichert/Komisia, C-73/10 P, EU:C:2010:684, bod 49 a citovaná judikatúra).

58 Z judikatúry navyše vyplýva, že výnimka z uvedenej právnej úpravy nemôže byť odôvodnená okolnosťou, že ide o základné práva. Pravidlá týkajúce sa lehôt na podanie žaloby sú totiž kogentnej povahy a súd ich musí uplatniť tak, aby zabezpečil právnu istotu, ako aj rovnosť osôb podliehajúcich súdnej právomoci pred zákonom (uznesenie zo 16. novembra 2010, Internationale Fruchthimport Gesellschaft Weichert/Komisia, C-73/10 P, EU:C:2010:684, bod 50 a citovaná judikatúra).

59 Napokon ako vyplýva z bodu 45 tohto rozsudku, uplatnenie pravidla, podľa ktorého pomalosť poštových služieb nemôže byť sama osebe dôvodom existencie náhody alebo vyššej moci, umožňuje vyhnúť sa akejkoľvek diskriminácii alebo svojvoľnému zaobchádzaniu vo vzťahu k osobám podliehajúcim súdnej právomoci, keďže ani jednu z týchto osôb nemožno zvýhodniť, keď uplatňuje a preukazuje nečakaný výskyt náhody alebo vyššej moci.

60 Z toho vyplýva, že štvrtý odvolací dôvod je nedôvodný.

61 Keďže žiadnemu z týchto odvolacích dôvodov nemožno vyhovieť, treba toto odvolanie zamietnuť.

O trovách

62 Článok 138 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora uplatniteľný na konanie o odvolaní na základe článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku stanovuje, že účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

63 Keďže Komisia navrhla zaviazat' RF na náhradu trov konania a RF nemal úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat' ho na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

- 1. Žiadosť o pripustenie nových dôkazov sa zamieta.**
- 2. Odvolanie sa zamieta.**
- 3. RF znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania vynaložené Európskou komisiou.**

Podpisy